देवमनुष्याणां गंधर्वाप्सरसां सर्पाणां च पितॄणां चैतेषां वा एतत्पंचजनानामुक्थं; सर्व एनं पंचजना विदुरेनं पंचिन्यै जनतायै हविर्नोगच्छंति य एवं वेद. सर्वदेवत्यो वा एष होता यो वैश्वदेवं शंसति; सर्वा दिशो ऽध्यायेच्छंसिष्यंत्सर्वास्वेव तद्दिक्षु रसं दधाति. यस्यामस्य दिशि द्वेष्यस्यां न तां ध्यायेदनु हायैवास्य तद्वीर्यमादत्ते; दितिर्द्यौरदितिरंतरिक्षमित्युत्तमया परिदधातीयं वा अदितिरियं द्यौरियमंतरिक्षमदितिर्माता सपिता सपुत्र इतीयं वै मातेयं पितेयं पुत्रो;विश्वेदेवा-अदितिःपंचजना इत्यस्यां वै विश्वेदेवा अस्यां पंचजना; अदितिर्जातमदितिर्जनित्वमितीयं वै जातमियं जनित्वं. द्विःपच्छः परि दधाति. चतुष्पादा वै पशवः पशूनामवरुध्यै सकृदर्धर्चशः प्रतिष्ठा या एव; द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्द्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति. सैव पंचजनीयया परिदध्यात्तदुपस्पृशन्भूमिं परिदध्यात्तद्यस्यामेव यज्ञं सं भरति;तस्यामेवैनं तदंततः प्रतिष्ठापयति. विश्वेदेवाः शृणुतेमं हवं म इति वैश्वदेवमुक्थं शस्त्वा वैश्वदेव्या यजति यथाभागं तद्देवताः प्रीणाति ॥ ३१ ॥

आग्नेयी प्रथमा घृतयाज्या सौमी सौम्ययाज्या वैष्णवी घृतयाज्या. त्वं सोमपितृभिः संविदान इति सौम्यस्य पितृमत्या यजति;घ्नंति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वंति, तस्यैतामनुस्तरणीं कुर्वंति. यत्सौम्यः पितृभ्यो वा अनु स्तरणी. तस्मात्सौम्यस्य पितृमत्या यजत्यवाधिषुर्वा एतत्सोमं यदभ्यसुषवुस्तदेनं पुनः सं भावयंति. पुनराप्याययंत्युपसदां रूपेणोपसदां किल वै तद्रूपं यदेता देवता, अग्निः सोमो विष्णुरिति प्रतिगृह्य सौम्यं होता पूर्वं छंदोगेभ्यो वेक्षेत; तं हैके पूर्वं छंदोगेभ्यो हरंति. तत्तथानुकुर्याद्वषट्कर्ता प्रथमः सर्वभक्षान् भक्षयतीति ह स्माह तेनैव रूपेण. तस्माद्वषट्कर्तैव पूर्वो वेक्षेताथैनं छंदोगेभ्यो हरंति ॥ ३२ ॥